

I

vasara brėkšta nuogas berniukas stumia valtį prieš vėją vardu kadafis o kodėl kadafis gal todėl kad vėjas visada beduinas vaikas staiga meta valtį ir basas bėga per pažliugusią pievą drauge su flamingu o gal tai gandra gal gervė toliau keistai žemi debesys ciklopai ateina pro debesis pešioja juos kaip žąsis ir švilpauja jų devyniolika jiems devyniolika vasarą dega jų akys vasarą jie akli man dvylika aš šoku per griovį prie komunarų gatvės dabar ežero žaidžiu futbolą mažitėj aikštelėj apačioje ežeras didžiulis gilus juodas esu vėjas nuo slabadėlės man septyniolika esu vilniuj iš burnos dygsta cigaretės mano burna pilna dūmų ir aistros aviu praplyšusius sportbačius esu laimingas aprtrupėjusiam ir gaiviam vilniuje gavelio gedos gedgaudo vilniuje kaip sraunioje upėje nešančioj pro tiltus šunis moteris dulkes esu neries eršketas neršiantis savo meilės nuotykius skyles butus barus iš tikrųjų tai dar tik gimstu o jau neršiu esu dar tik mailius o jau neršiu po dideles žaidimų aikšteles sutinku draugus priešus kvailius išminčius trokštu būti kvailys išminčius išmintingas kvailys bėgu per vandenį bėgu per stadioną kaip tas berniukas per pažliugusias pievas nei su gandra nei flamingu bėgu per kliūtis skuodžiu kaip benas johnsonas sklidinąs dopingo viena kliūtis klykteli ir aš užkliuvęs skrendu išskėtęs rankas it laineris teškiuos lyg

pamuštas kormoranas ant slidaus tako nieko nematau nieko
nematau užtai užuodžiu jazminą jo vieniša gležna šakelė
stiebias tarp tamsių vijoklių kvepia ir glosto mano migdolinį
kūną meilę svaigalams ar dailioms moterų pėdoms vidury
pažliugusių pievų stadione man regis daugų vidurinės
guli šešiasdešimt begemotų jų šnervės traukia žiedadulkes
atskridusias nuo žydinčių mergaičių prie kurkiančių kūdrų
jiems amžinas sekmadienis jie rašo eilėraščius mirksėdami
morzės abėcėle juose gyvena upės upėtakiai arbūzų cukrus
ir vandėnis brautiganas matau kokios gražios juodos
panagės pilnos žemių ir aistros apžiūrinėju jas rankas
sudėjęs it maldai *tas kas meldžiasi tegirdi krūmą o po krūmu*
kalbančius akmenis šnabžda juodos panagės žemė tas didelis
žaidotas kumštis irgi nuolat meldžiasi melskimės kol dar ne
apokalipsė šnabžda juodos panagės tada mėnuo prisiuostys
dujų ir eis svirduliuodamas per vasarą vapėdamas *laisvė yra*
nepamatuojama neapčiuopiama jei taip tai gal nėra jokios laisvės o
jei yra tai gal ji su murenos burna jai dvokia iš burnos ji minta
dumblu ir dvėseną lyg unguariai laisvė glaustos prie šonkaulių
bjauriai kutena bloškia į griovius į sovietines kanalizacijas
į sausrą spurdu kutenamas ir lekiu pievomis tais tikraisiais
lietuvos stadionais ten kur guli kelios dešimtys begemotų

kartais juos ištinka gili depresija tada juodi katafalkai lenda iš jų pražiotų burnų o kartais jie tiesiog kontempliuoja artėjančią rudenį kuprines ant vaikų nugarų mokyklos kiekvieną rytą juos praryja o dieną išspjauna kaip vyšnių kauliukus mokykla didžioji semitų dievybė jai tik paduok tyrų nekaltų mokinukų mokykla didžioji rūkykla juos visus išrūko kaip ungurius o tada gyvenimas pasigardžiuodamas ryja *kabinkim šitą ilgą sušersim ant dančio* rėkia platūkis kultūros namuose buvusioj sinagogoj šokiuose pamatęs aukštą nematytą mergą švenčiausia jahvės marija apsaugok mus patrakėlius nuo nuobodybės kuri pridirba negražių dalykų *sušersim ant dančio* ak tas drėskus postpankas gaižus platūchio balsas kone *pixies* vokalas perskrodžia venas sudrebina atmintį kosėju ir bėgu aplink sinagogą kosėji ir bėgi aplink kultūros namus aplink šokius indiškų filmų seansus po jų paliktus kalnus saulėgražų lukštų kuriuos po kėdėm supylė nemirtinga daugų chebra visada pirmose eilėse sėdintis bajerių elites bėgi ir kosėji išvysti baltą dangaus leliją kur vėjas ryžo katino pavidalu įsitaisęs guolį murkia *nieko nebijok būk dao pasikliauk savimi ir savo storu dzen toks angelo sargo vardas* ir tu nudzindziliuoji ramiai lyg autobusiukas nuo kalno į vaikystę vėl šoki per griovį perbėgi asfaltuotą it milžinės nykštys dailiai išriestą keliuką o tada tave

pasitinka juokingai mažas stadionas su futbolo varteliais ir
mes lyg skarabėjai ridenam kamuolį it didelį vyšnios kauliuką
į vartus kad juose išsprogtų įvarčio spurgutė prisirptų švelni
mergaitė